

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

21 ianuarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 septembrie 2014, declarat de avocatul Iulian Rusanovschi în numele inculpatului și inculpatul

Dohot Roman Ion, născut la 18 ianuarie 1987, originar și domiciliat s. Horești, r-nul Ialoveni,

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 14.01.2013 - 16.05.2014;

Instanța de apel: 12.06.- 04.09.2014;

Instanța de recurs: 26.11.2014- 21.01.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 16 mai 2014, ***Dohot Roman*** a fost condamnat:

- în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare;

- în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 3 ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui ***Dohot R.*** i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani și 6 luni închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

A fost admisă acțiunea civilă, fiind încasat de la inculpatul ***Dohot Roman*** în beneficiul părții vătămate Crețu Oleg suma de 12.000 lei, cu titlu de prejudiciu material.

2. Pentru a pronunța sentința, *în fapt*, instanța de fond a constatat că, ***Dohot R.***, la 01.07.2012, în intervalul de timp aproximativ 08⁰⁰ – 15⁰⁰, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intrînd în magazinul privat SRL „Chillencom”, ce-i aparține lui Gore Gheorghe, situat pe marginea traseului Chișinău-Rezeni, avînd scopul încălcării grosolane a ordinii publice, manifestînd o vădită lipsă de respect față de societate, fără careva motive și în prezența altor persoane a început să-i numească cu cuvinte necenzurate pe angajații magazinului cet. Leu V., Pascaru E., Dogot T., Racoveț A. și Zgîrcu G., ulterior manifestînd cinism și obraznicie deosebită, și-a scos lîngă demonstrînd organele genitale, prin ce a întrerupt activitatea magazinului pe o perioadă îndelungată.

Tot el, la 11.09.2012, aproximativ la ora 02:00, aflîndu-se în fața barului „Garant Iovu” situat în s. Rezeni, r-nul Ialoveni, fiind în stare de ebrietate alcoolică și avînd scopul încălcării grosolane a ordinii publice, manifestînd o vădită lipsă de

respect față de societate, fără careva motive l-a numit cu cuvinte necenzurate pe cet. Crețu Oleg, care a ieșit din incinta barului.

Prelungind acțiunile sale criminale, Dohot R., avînd în mîină un obiect contudent dur, s-a apropiat de ultimul și i-a aplicat mai multe lovituri în regiunea capului, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3062/D din 27.11.2012, vătămare corporală ușoară.

3. Sentința nominalizată a fost atacată cu apeluri de către :

- **procuror**, care a solicitat casarea acesteia în latura stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care, Dohot Roman să fie condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 5 ani închisoare, iar în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, invocînd că pedeapsa stabilită inculpatului de Judecătoria Ialoveni la 16.05.2014, nu va duce la corectarea acestuia și nu va restabili echitatea socială;

- **avocații Mihai Rudenco și Iulian Rusanovschi în numele inculpatului Dohot Roman**, care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, deoarece Dohot R. nu a săvîrșit infracțiunea de huliganism și faptele lui nu întrunesc elementele infracțiunilor prevăzute de art. art. 287 alin. (1), 287 alin. (3) Cod penal, invocînd că, din declarațiile părților vătămate și a martorilor, vina inculpatului nu a fost demonstrată, or, concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, mai mult, raportul de expertiză medico-legală urma să fie apreciat critic de către instanță deoarece a neglijat constituția fizică, impunătoare a inculpatului, care este sportiv de performanță.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 septembrie 2014, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de avocații Mihai Rudenco și Iulian Rusanovschi, admis apelul procurorului, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Dohot Roman a fost condamnat:

- în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare;

- în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Dohot R. i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut prin probatoriul administrat la dosar că, acțiunile inculpatului Dohot R., au fost însoțite de încălcare grosolană a ordinii publice, care exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, acțiuni care se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, săvîrșit de o persoană care anterior a săvîrșit un act de huliganism, cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrității corporale, fapt probat prin raportul de expertiză medico-legală nr. 3062/D din 27.11.2012 (f.d. 122, vol. I), care atestă la partea vătămată O. Crețu prezența leziunilor corporale și prin declarațiile părților vătămate Leu V., Crețu O. martorilor Pelivan V.; plîngerea colectivă din numele

lui Leu V., Pascaru E., Dogot T., Racoveț A., Zgîrcu G. (f.d. 20, vol. I); plîngerea lui Crețu O. (f.d. 93. Vol. I); informația primită de unitatea de gardă a IP Ialoveni la 14.09.2012 nr. 3908 (f.d. 94, vol. I), probe care în cumul dovedesc intențiile huliganice ale inculpatului.

4.2. La individualizarea pedepsei, instanța de apel a reținut că, prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. art. 61, 75 Cod penal, și anume de faptul că inculpatul Dohot R. a săvârșit două infracțiuni într-o perioadă scurtă de timp, în ambele cazuri era în stare de ebrietate alcoolică, fără loc de muncă, s-a eschivat de la organul de urmărire penală, nu a recuperat prejudiciul cauzat, iar în final prima instanță nu a stabilit careva motive și circumstanțe care ar fi dat temei de a fi aplicate în privința inculpatului prevederile art. 90 Cod penal.

Astfel, instanța de apel a stabilit că, scopul educativ și preventiv al pedepsei numite inculpatului Dohot R. în raport cu personalitatea sa și faptele săvârșite, circumstanțele relevante pentru adoptarea unei condamnări obiective și echitabile poate fi atins doar prin pedeapsa închisorii cu izolarea lui de societate.

5. *Avocatul Iulian Rusanovschi în numele inculpatului și inculpatul Dohot Roman*, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. pct. 4), 6), 9), 12) Cod de procedură penală, au contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitînd casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

Sub aspectul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Recurenții au invocat că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, referitor la infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, și anume din declarațiile martorilor Strelețchi I., Pelivan V., Dogot A., Braga F., rezultă că inculpatul Dohot R. s-a autoapărat atunci cînd l-a lovit pe O. Crețu, mai mult decît atît, declarațiile martorilor nominalizați, combat declarațiile părții vătămate O. Crețu care susține că a fost lovit în fața barului și că inculpatul în momentul loviturii avea în mîină un obiect dur.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel urma să acorde eficiență prevederilor art. art. 8 alin. (3), 24 alin. (2), 100 alin. (4) Cod de procedură penală.

Sub aspectul art. 427 alin. (1) pct. pct. 9), 12) Cod de procedură penală.

Recurenții au supus criticii, încadrarea juridică a faptelor săvârșite de inculpat pe epizodul din 01.07.2012, care a avut loc în magazinul SRL „Chillencom”, care în viziunea recurenților nu se încadrează în baza art. 287 alin. (1) Cod penal.

În acest context recurenții au menționat că, instanța de apel era obligată să delimiteze huliganismul ca infracțiune de huliganism ca contravenție administrativă, deoarece o persoană care a tulburat ordinea publică prin faptul că s-a dezbrăcat într-un loc public nu poate fi condamnată la 2 ani închisoare de rînd cu altă persoană care a tulburat ordinea publică aplicînd violență asupra persoanelor din jur.

În acest caz, faptele săvârșite de Dohot R., urmau a fi încadrate în baza art. 354 Cod contravențional, deoarece aceste fapte nu au fost însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe sau cu atît mai mult de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților.

Sub aspectul art. 427 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală.

La acest capitol, recurenții și-au exprimat dezacordul său cu faptul că, instanța de apel contrar prevederilor art. 321 Cod de procedură penală, a admis judecarea pricinii în lipsa inculpatului, fără a se depune careva eforturi în sensul garantării dreptului omului la un proces contradictoriu și echitabil.

Referitor la individualizarea pedepsei.

În acest context, recurenții au menționat că, decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, or, instanța de apel greșit a considerat că la caz nu sunt întrunite temeiuri pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece din anul 2012 inculpatul nu a săvârșit infracțiuni sau contravenții administrative, este pentru prima dată pe banca acuzaților și este de acord să restituie prejudiciul cauzat părții vătămate.

6. Asupra recursului declarat, procurorul a depus referință, pronunțându-se pentru inadmisibilitatea acestuia din motiv că, argumentele invocate în recurs sunt lipsite de suport juridic.

7. Verificând argumentele recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului declarat rezultă că recurenții critică decizia instanței de apel sub aspectul următoarelor temeiuri: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, judecarea a avut loc fără participarea inculpatului, inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond la judecarea cauzei.

Așadar, recurenții invocă că probele administrate și cercetate în cauză nu demonstrează vinovăția lui Dohot R. de săvârșirea infracțiunilor incriminate, or, în esență, recurenții focusează apărarea sa pe dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, susținând că instanța de apel a dat o apreciere incorectă probatoriului administrat și a adoptat o concluzie vădit greșită privind vinovăția lui Dohot R. de săvârșirea infracțiunilor de huliganism.

În același context, în vederea respingerii argumentului menționat de recurenți privitor la chestiunea de apreciere a probelor, instanța de recurs amintește că la această etapă a procedurilor nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, acestea fiind atributul exclusiv al acestor instanțe.

Deci, Colegiul penal nu va examina critica referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea încadrării juridice a faptelor imputate lui R. Dohot.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

7.1. Referitor la critica recurențelor, privind greșita încadrare a acțiunilor inculpatului pe epizodul din 01.07.2012, Colegiul penal menționează că, soluția instanțelor de fond în acest sens este corectă, din următoarele motive.

Potrivit aspectului doctrinar, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 287 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă care cunoaște patru modalități normative cu caracter *alternativ* și anume:

a) acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor;

b) acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor;

c) acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice;

d) acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

În continuare, Colegiul penal, referitor la motivele recurențelor, prin care se susține că, *fapta săvârșită de inculpatul Dohot R. la 01.07.2012, nu a fost însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe sau cu atât mai mult de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților*, amintește că, potrivit rechizitoriului, inculpatului Dohot R. nici nu i-au fost incriminate aceste semne calificative, or, din sensul art. 287 Cod penal, reiese că nu se cere ca acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită să fie însoțite de modalitățile normative cu caracter alternativ enunțate supra.

Așadar, acțiunile care prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită trebuie deosebite de acțiunile care formează contravenția de huliganism nu prea grav (art. 354 Cod contravențional).

Amploarea acțiunilor care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, este de o asemenea natură încât produce nu indignarea izolată a unei persoane, nu un comentariu negativ particular, dar, o manifestare care provoacă indignarea sau revolta unei colectivități de persoane care asistă la sau iau cunoștință de fapta săvârșită, ce se referă la caz.

Pentru a atinge gradul prejudiciabil al unei infracțiuni, acțiunile respective trebuie să producă o rezonanță socială considerabilă, revoltând la maxim opinia publică, tulburând pentru mult timp buna desfășurare a relațiilor interumane.

Astfel, din considerentele nominalizate, instanța de recurs apreciază ca fiind corecte și legale hotărârile instanțelor de fond.

7.2. Din conținutul recursului declarat de către recurenți, rezultă că aceștia critică decizia instanței de apel invocând ca temei pentru recurs pct. 4) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, conform căruia o hotărîre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul cînd, judecata a avut loc fără participarea inculpatului, cînd participarea lui era obligatorie potrivit legii.

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că acest temei nu și-a găsit confirmare în cauza dată și instanța de recurs, îl consideră neîntemeiat deoarece, inculpatul Dohot R. s-a eschivat de a se prezenta la ședințele de judecată, fapt confirmat prin procesele-verbale a ședințelor de judecată din cadrul instanței de apel (f.d. 62-65, vol. II) și prin răspunsul procurorului adjunct al Procuraturii Ialoveni, I. Eșanu din 03.09.2014 (f.d. 61, vol. II) unde se indică că inculpatul Dohot R. la 05.02.2014 a fost anunțat în căutare de către IP Ialoveni în baza încheierii Judecătoriei Ialoveni.

Reieșind din aceste circumstanțe, careva încălcări de către instanța de apel la acest capitol nu se atestă, or, instanța a respectat prevederile legale ce rezultă inclusiv din conținutul art. 321 alin. (6) Cod de procedură penală, care expres indică că, instanța decide judecarea cauzei în lipsa inculpatului din motivele prevăzute în alin. (2) pct.1), numai în cazul în care procurorul a prezentat probe verosimile că persoana pusă sub învinuire și în privința căreia cauza a fost trimisă în judecată a renunțat în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței și de a se apăra personal, precum și se sustrage de la urmărirea penală și de la judecată.

7.3. În ce privește individualizarea pedepsei inculpatului Dohot R., Colegiul penal conchide că, instanța de apel la acest compartiment, corect a reținut că scopul educativ și preventiv al pedepsei stabilite inculpatului Dohot R. în raport cu personalitatea sa și faptele comise, poate fi atins doar prin pedeapsa închisorii cu izolarea lui de societate, or, la caz, nu sunt aplicabile prevederile art. 90 Cod penal.

Totodată, instanța de apel corect a reținut starea de ebrietate la săvîrșirea infracțiunii, lipsa locului de muncă, eschivarea de la organul de urmărire penală, prejudiciu material nerecuperat.

În acest context, Colegiul penal relevă că, critica recurenților referitor la constatarea stării de ebrietate de către instanțele de fond, este neîntemeiată, deoarece aceleași circumstanțe au fost invocate și în ordonanța de punere sub învinuire din 12.09.2012, care nu a fost contestată la etapa urmăririi penale în ordinea art. 251 Cod de procedură penală.

La fel, inculpatul în procesul verbal de audiere a învinuitului (f.d. 86, vol. I) a făcut cunoștință cu ordonanța de punere sub învinuire și a recunoscut săvîrșirea infracțiunii imputate, mai mult decît atît, din procesul verbal de informare despre terminarea urmăririi penale din 05.01.2013, atît inculpatul Dohot R. cît și avocatul acestuia au declarat că au luat cunoștință de materialele cauzei și careva cereri sau demersuri nu au, ceea ce prezumă că atît inculpatul cît și apărarea au fost de acord cu circumstanțele descrise în ordonanța de punere sub învinuire din 12.09.2012, inclusiv cu starea de ebrietate.

Astfel, se constată că judecînd apelul, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptînd o soluție corectă privind condamnarea inculpatului Dohot R. în baza art. art. 287 alin. (1), 287 alin. (3) Cod

penal, cu aplicarea art. 84 alin. (1) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În consecință, față de toate argumentele expuse, se constată că nu sunt incidente în cauza deferită judecării, temeiuri de casare a hotărîrii instanței de apel prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, din care motive recursul se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art. 432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Iulian Rusanovschi în numele inculpatului și inculpatul Dohot Roman, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 septembrie 2014, în cauza penală în privința lui ***Dohot Roman Ion***, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 10 februarie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev